A°. 1844. N°. 109.

MAANDAG DEN 9den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 September 1844.

...n wege den Gouverneur Generaal ...t hiermede bekend gemaakt, dat, ten ...lge van het daaromtrent gedaan ver... Brieven van Manumissie, zijn ver... geworden:

Aan den Slaaf *Johan*, toebehoord hebbende aan J. H. BERNHARD.

Aan de Slavin *Louisa*, toebehoord hebbende aan J. C. CLASSEN.

Aan den Slaaf *François*, toebehoord hebbende aan H. GAYKEMA.

Aan den Slaaf *Hazard*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen W TEMMENS.

Aan de Slavin *Rosalina*, afkomstig van J. G. KRIEGER en laatst gestaan onder Straatvoogdij van C. L. G. VAN AMSON; — en dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

JOHAN HENDRIK BERNHARD.
ALBERTINA MARIA WILHELMINA TAR HEIJDE.
FRANÇOIS GAYKEMA.
HAZARD TEMMENS.
ROSALINA MARSUM.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 September 1844.

...n wege den Gouverneur Generaal ...t hiermede bekend gemaakt dat ten ...olge van het daaromtrent gedaan ver...

Door C. L. G. VAN AMSON als *Curator ad hoc* over de Slavin *Saraatje*, aankomende den Boedel van wijlen J. J. F DE FRIDERICI, en Door D. J. LOTH als *Curator ad hoc* over den Slaaf *Abraham*, afkomstig van wijlen de vrije JULIANA LEA van BAAK; — Brieven van Manumissie zijn verleend geworden aan de bovengenoemde Slaven; — en dat dezelven voortaan zullen heeten:

GEERTRUIDA HOFWEGEN en
ABRAHAM ISAAK MEEDEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 September 1844.

...) Alzoo de navolgende personen zich ...este hebben gewend, om *Brieven Manumissie* voor Slaven, als:

...A. FERRIER, voor den Slaaf *Colin of Simon*, hem in eigendom toebehoorende.

...R. M. ALVARES, voor den Slavenjongen *Jacob* of *Koosje*, hem in eigendom toebehoorende. — En

...J. E. WESENHAGEN, voor het Slavenkind *Caroline*, aankomende de Plantaadje *de Lemmet*.

Zoo worden al degenen opgeroepen welke vermeenen mogten redenen van oppositien te hebben, om aangaande het laatste verzoek, binnen den bij anticipatie bepaalden termijn van *acht* dagen, en betreffende de twee eerste verzoeken, binnen *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 September 1844.

(24028) HERTZ ISAAC DE JONGE heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 6 September 1844.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:
HERMANUS ROJER en SARA MARIA ELISABETH VAN ROSSUM.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

(21651) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van FRANS JOSEPH BINZ, den 9den Augustus 1844, JOHAN HEINRICH CORDUA, den 14den dito en LOUIS POIRSON, den 17den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 7 September 1844.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

(21653) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van DUGOLD CAMERON, den 27sten Augustus 1844; JOHANNIS CORNELIS STOLKERT, den 4den September 1844, HUGO MATTES, den 5den dito en H. A. SAMSON, (overleden den 3den Augustus 1843) den 6den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 7 September 1844.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(24061) SEQUESTERS der Plantaadjen *Eendragt* en *Broederschap*, bieden bij inschrijving te koop aan:

29 balen p. m. 4000 ℔ heele }
en } KOFFIJ
11 dito p. m. 1400 ℔ gebr. }

De inschrijvings - billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot *HEDEN*, des voormiddags ten *negen* ure aangenomen, en alsdan ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden geopend worden.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zullen dezelve Producten onmiddelijk aan de Waag worden geleverd, alwaar dezelven inmiddels te bezigtigen zijn.

Voor iedere ledige Zak moet ƒ 1-20 worden betaald.

Paramaribo, den 9 September 1844.

In-Officieel Gedeelte.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

Bij inschrijving zijn verkocht:

Op den 5den dezer, van Plant. *Vrouwenvlyt*, het ½ aandeel, aankomende den Boedel A. H. A. MAMIN. de heele Koffij à 33$\frac{1}{10}$ Cts. en gebroken à 20 Cts.

Den 6den, van Plantaadje *Heldesheim*, de heele Koffij à 30$\frac{3}{10}$ Cts. en gebr. a 14$\frac{1}{10}$ Cts.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gorter, Adres bij J. Gisius. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie*

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij H. Degenhard.

Het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijsner. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.* — Sluit 12 dezer.

Het Schip Harmonie, Kapt C. A. Schönbeck, Adres bij J. F. Favereij. *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 13 Julij 1844.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 6 *Julij.*

De geneesheer Carron du Villards, wiens verwachte aankomst wij dezer dagen berigten, bevindt zich thans in onze hoofdstad en is gelogeerd in de Warmoesstraat, No. 147. Om dezen geleerden oculist te doen kennen, willen wij eigenlijk zeggen, dat hij van 12 Julij tot 1 Januarij ll., tot chirurgijn oculist van het Sardinische leger, tot ridder der militaire orde van St. Maurice en St. Lazare is benoemd en dat Z. M. de Koning van Pruisen, hem de groote gouden medaille heeft toegezonden, met eenen eigenhandigen zeer vleijenden brief te kennen gevende 's Konings welgevallen wegens de schoone uitkomsten, welke bij de Pruisische, aan oogziekte lijdende soldaten zijn verkregen.

'S GRAVENHAGE, 6 *Julij.*

Door Z. M. den Koning is concessie verleend tot het aanleggen van een steenweg van Winschoten, over Beerta, tot de Nieuwe Schans bij de Hanoversche grenzen, en daarvoor onderanderen eene subsidie

uit 's rijks schatkist toegestaan. Wanneer dit werk zal zijn uitgevoerd, zal de gemeenschap tusschen de stad Groningen en de grenzen, naar de zijde van Hanover, langs een goeden steenweg verzekerd zijn, aangezien door de zorg van het provinciaal bestuur in de laatste jaren in de opmaking, bepuining of bestrating van den weg van Groningen over Martenshoek en Scheemda, tot Windschoten, is voorzien geworden.

Het Hanoversche gouvernement is naar men verneemt, over het punt van aansluiting des wegs aan de grenzen overeen gekomen, en men mag verwachten dat van die zijde spoedig in de doortrekking van den weg tot Wehner zal worden voorzien, waardoor eene nieuwe gemeenschap uit de noord-oostelijke provinciën van ons rijk met Hanover, Oost Vriesland en geheel Noord-Duitschland zal worden geopend.

Den 9den.

Gisteren is in deze residentie overleden de Hoog Edel Achtb. Heer Mr. N. Verloren, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw en Raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden.

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, 8 *Julij.*

Er zijn thans bepaalde bevelen gegeven om aan het koninklijke paveljoen de noodige verbeteringen en verfraaijingen te bewerkstelligen, om er het hof, bij gelegenheid der overkomst van koning Lodewijk Philips, te ontvangen. De koningin schijnt dus afgezien te hebben van het aanvankelijke voornemen om den koning der Franschen op het eiland Wight te ontvangen.

— De keizer van Brazilie heeft den 3 Mei de wetgevende vergadering te Rio-Janeiro in persoon geopend. Zijne bij die gelegenheid uitgesproken troonrede bevat weinig bijzonders, doch draagt den toestand des rijks over het geheel als gunstig voor. Men heeft opgemerkt dat de Keizer, in zijne rede met geen enkel woord van het handelstraktaat met Engeland spreekt. — De jonge Keizer is met geestdrift door het volk en door de kamers ontvangen; hij wint dagelijks in de liefde en achting en ook zijn ministerie schijnt vertrouwen in te boezemen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 *Julij.*

Men merkt op, dat de Heer Guizot sedert eenigen tijd zeer drukke bijeenkomsten met den gezant van Engeland gehad heeft, en dat dezelve zich nog dagelijks herhalen. Men zegt, dat de aangelegenheden van Marokko tot deze bijeenkomsten aanleiding geven.

Bij gelegenheid dat deze zaak in de beide kamers ter sprake is gekomen, geeft het *Journal des Débats* een overzigt van den oorsprong der geschillen met Marokko. Aanvankelijk was Spanje in onmin met dat rijk gekomen, later was Frankrijk mede in het geschil gewikkeld. Zekere Israëliet Darmon, te Marseille geboren, doch de betrekking van Spaansch en Sardinisch consul te Mazagan, aan de zeekust, in het rijk van Marokko bekleedende, geraakte in September ll., op de jagt zijnde, in geschil met de inwoners, die hem met steenen wierpen, waarop hij tot zijn zelfbehoud vuur gaf, en het ongeluk had, een man te dooden. Tweemalen gearresteerd en ter dood veroordeeld, werd hij in Januarij jl., geëxecuteerd. De Marokkaansche autoriteiten zochten de zaak geheim te houden, doch zij kwam ter oore van de andere consuls, en had ten gevolge vertoogen van wege het Spaansche gouvernement, waarop echter door den Marokkaanschen minister, in het laatst van Febr., op eenen hoogen toon geantwoord werd; het geschil had weldra eenige vijandelijkheden van de zijde der Marokkanen tegen de punten, die de Spanjaarden in Afrika bezetten, ten gevolge. Aanvankelijk kon het Spaansch gouvernement zich daaraan niet veel laten gelegen liggen, ter zake der moeijelijkheden, waarin de opstanden van Carthagena en Alicante hetzelve bragten, maar daarna kondigde men vrij openlijk het plan aan eener expeditie tegen Marokko, en met veel ophef werd daarvan in de Spaansche dagbladen gewag gemaakt. Onder het ministerie van den generaal Narvaez verflaauwden echter allengs de geruchten eener expeditie, en die van Engelands bemiddeling kwamen in de plaats. De eerstgemelde geruchten waren intusschen door de Marokkaansche agenten en die, welke Abd-el-Kader te Gibraltar onderhoudt, naar Marokko overgebragt, en hadden daar onder de fanatieke bevolking, die zich nu van het Noorden door Spanje en van het Oosten door Frankrijk bedreigd achtte, eene algemeene opgewondenheid verwekt, en haar om den zoogenoemden Djehad of heiligen oorlog doen roepen. De keizer Muley Abd el Rhaman, een meer hebzuchtig dan krijgszuchtig vorst, vreesde dat de volksbeweging in opstand tegen hem mogt verkeeren, en maakte alzoo bekend, ten einde de beweging te leiden, dat de heilige oorlog zou verklaard worden, zoodra de ongeloovigen den voet op het Marokkaansche grondgebied zetteden. Het te wapen loopen van het volk, wapenschouwingen, enz., waren intusschen het gevolg van een en ander.

Op dat tijdstip verneemt Abd-el-Kader den openbaren geest in Marokko, en ziet terstond al het voordeel in, daarvan voor hem te trekken, allerlei geruchten worden door hem en zijne zendelingen verbreid; hij wordt de ziel der algemeene wapening. De keizer besluit, zoowel om zich tegen een' aangekondigden Franschen inval, als tegen den overwegenden invloed van Abd el Kader te vrijwaren, zijne geregelde troepen onder de bevelen van Alben Taïb el-Guenaoui te stellen, en deze vond bij zijne komst te Ouchdah aldaar reeds 8000 ongeregelde ruiters en evenveel infanterie. Deze bevelhebber weigerde te voldoen aan het verlangen van Abd-el-Kader, om de grenzen over te trekken, die nu zijne hoop grootendeels verloren zag, tot de komst van een ander opperhoofd ze verwezentlijkte. Side-el-Mamoun-ben-Cherif, van de familie der cherifs, die in Marokko heerschen, met een corps der garde aangekomen, zich door eene schitterende daad willende onderscheiden, voert zijn troepen den 30sten Mei over de grenzen en tegen de Franschen aan, doch wordt door den generaal Lamoricière teruggeslagen. De Marokkanen houden zich nu veertien dagen stil, maar Abd-el-Kader weet hen weder beter op te winden, door de kwestie van het grondgebied in het midden te brengen; door zijne aansporing had de verraderlijke overval plaats, bij welke gelegenheid de Marokkanen zwaar gestraft werden, en ten gevolge waarvan de Maarschalk Bugeaud het grondgebied was overgetrokken en Ouchdah was bezet. De Keizer van Marokko bleef intusschen verantwoordelijk voor al het voorgevallene; hij moest voldoening geven voor den dubbelen aanval, en Abd el Kader van zijn grondgebied verdrijven.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, 3 *Julij.*

De geruchten, die over de reis des Keizers van Rusland verspreid waren, zijn allengs stil geworden; men schijnt zich overtuigd te hebben, dat deze reis geen bijzonder politiek doel, maar slechts den natuurlijken wensch des Keizers tot grond had om de heerscheres van het eilandenrijk, hetwelk onder alle staten der wereld alleen tegen Rusland een gelijk zwaar gewigt der magt in de weegschaal leggen kan persoonlijk te leeren kennen, en bij deze gelegenheid het land en het volk weder te zien, hetwelk de onvermijdelijke bestemming heeft, om, vroeger of later, met Rusland eenen strijd te bestaan, die door zijnen uitslag over de toekomst der wereld beslissen zal. De keizer heeft alhier in de hoogste kringen zijne bewondering over de buitengewone, ook bij het zoo ongemeen vlugtige bezoek in de oogen vallende, voortgangen te kennen gegeven, welke de Britsche welvaart sedert het jaar 1817, toen keizer Nicolaas als grootvorst Engeland voor het eerst bezocht, gemaakt heeft. Met het hem geboden onthaal was de Keizer zeer te vreden; van zoo veel, hetwelk bij hem een minder aangenamen indruk zou te weeg gebragt hebben zoo als de protesten der radikalen, de karikaturen van welke het kleine schotblaadje *Punch* eene zeer boosaardige leverde, is hem vermoedelijk niets bekend geworden. De zeer summiere handelwijze tegen den Poolschen emigrant Ostrowky heeft overigens getoond, dat de Engelsche regering bij alle beperkingen, welke de constitutie haar oplegt toereikende middelen bezit, om aan doorluchtige vreemdelingen die bescherming te verleenen, welke de eer des lands vereischt. Hier in Berlijn weet men veel van de, zoo het heet, aan het wonderdadige grenzende veiligheidsmaatregelen te vertellen, waarmede de Keizer zich op zijne reizen omringt. Dat de politie-raad Dunker, die wegens zijn veelvuldig bewezen opsporingstalent in welverdiend aanzien staat, den Keizer, zoo wel bij zijne doorreis naar Engeland tot aan de Pruisische grenzen, als bij den terugkeer van Berlijn tot naar Stettin geëscorteerd heeft, is door de dagbladen gemeld geworden, die echter niets wegens de wijd-uitgestrekte volmagten berigt hebben, waarmede de Hr Dunker gezegd wordt te zijn voorzien geweest. Het werkdadigste veiligheidsmiddel, hetwelk de Keizer zich ten nutte maken kan, blijft steeds de ongeloofelijke snelheid, waarmede hij de verbazendst groote afstanden in het kortst mogelijk tijdsbestek aflegt, en welke het volstrekt onmogelijk maakt, eene of andere plaats, alwaar hij zich op een gegeven uur bevinden zal, vooruit te bepalen.

ADVERTISSEMENTEN.

VENDU:

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.